

[Kr. Johansen.]

behandlet, gør det ogsaa nødvendigt at foretage en Udvidelse af den gældende Lovgivning paa det Omraade, vi her beskæftiger os med. Her er Tale om at give Krigsmagten Ret til at rekvirere Befordringsmidler af enhver Art, dersom en saadan Foranstaltning skulde vise sig at blive nødvendig for at føre Befolkningen eller Dele af Befolkningen, Kvinder og Børn, gamle og syge, bort fra de Pladser, der er mest udsat for Luftangreb, hen til Steder, hvor man mener, de kan være i nogenlunde Sikkerhed.

Ved den Udvalgsbehandling, som Lovforslaget har været Genstand for i det andet høje Ting, er der gennemført Ændringer, som viser, at man er villig til ved Gennemførelsen af denne Lov at tage det størst mulige Hensyn til dem, der skal aflevere disse Befordringsmidler enten ved Ekspropriation eller til Laans for en vis Tid. Det er jo glædeligt, at man har lagt denne Villighed for Dagen, men jeg vil dog gerne tilføje, at det selvfølgelig er en Foranstaltning, som ikke skal iværksættes, før det viser sig nødvendigt. Hvis den Situation virkelig indtræffer, er jeg tilbøjelig til at tro, at alle først og fremmest vil sige, at det, der her er nødvendigt, skal gennemføres, medens man mindre vil hæfte sig ved, om det kommer til at gaa lidt mere ud over den ene end over den anden.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i Lovforslagets Bestemmelser, som Ministeren saa udførligt har gennemgaaet, men skal anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig Behandling og til Vedtagelse.

Nielsen Mann: Saaledes som Lovforslaget her foreligger for det høje Ting med de Ændringer, som er foretaget i det andet høje Ting, er mit Parti villigt til at medvirke til dets særdeles hurtige Gennemførelse. Vi er klar over, at en saadan Lov kan betyde, at der vil blive stillet Krav om visse Ofre fra Samfundsborgeres Side, men det er ogsaa vor Opfattelse, at disse Borgere i givet Fald vil yde disse Ofre uden Knurren. Jeg forstaaer de Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Forsvarsminister og tiltraadt af Folketingsudvalget, paa den Maade, at Ministeren er villig til at vise alle de Hensyn, som det er muligt at vise, naar Lovens Formaal skal opfyldes, og i Fortrøstning hertil skal jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

J. R. Poulsen: I Modsætning til de to tidligere Lovforslag, som drejede sig om

midlertidige Love, er der her Tale om en blivende Lov. Fremkomsten af dette Lovforslag er selvfølgelig foranlediget af den Situation, som Danmark staar i, og vi fra vor Side er villige til at stemme for det. Vi gør det gerne, og vi gaar gerne med til, at det bliver gennemført i Dag. Der er blot enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Forsvarsminister.

I den Tale, den højtærede Minister lige holdt, pointerede Ministeren ret stærkt, at den Ret, som Hesteejerne har til at kræve, at Hestene overtages, betinges af, at den Pris, som bliver sat ved Udpegningen, gælder ved Modtagelsen. Der staar i § 4, Stk. 4, at Forsvarsministeren bestemmer Tid og Sted for Hestenes Aflevering. Det kunde jo tænkes, at Udpegningen af Hestene foregik en rum Tid, før Afleveringen finder Sted, og saa kunde det jo ske — vi, der har oplevet den sidste Krig, ved, hvor hurtigt Priserne forandrer sig —, at en Landmand kom ud for at skulle aflevere sine Heste til en langt lavere Pris, end de staar i i det Øjeblik, han skal aflevere dem. Jeg ved ganske vist, at der kan gives et Tillæg af 20 pCt. til Udpegningsprisen, men det kan dog alligevel ske, at de paagældende Landmænd faar for lidt. Det kan formodentlig ikke rettes nu, men jeg vil dog mene, at den højtærede Minister maaske ved et Cirkulære kan lade Vurderingskommissionerne vide, at der skal tages et klækkeligt Hensyn til det Spørgsmaal.

I § 17, der angaar Motorkøretøjer, staar, at Ejerne, hvis de skal aflevere deres Motorkøretøjer til Krigsmagten eller det civile Luftværn, til enhver Tid er pligtige paa Forlangende at lade udføre saadanne blivende Foranstaltninger ved Køretøjerne, der efter Nævnets Skøn uden væsentlig Ulempe for deres almindelige Brug kan forøge deres Anvendelighed til det Formaal, hvortil de udpeges. Der staar ganske vist i samme Paragraf, samme Stykke, at der skal betales fuldstændig Erstatning, men kunde det ikke tænkes, at de blivende Foranstaltninger, som kræves foretaget ved disse Motorkøretøjer, kunde forhindre, at vedkommende Ejer, naar han faar sin Vogn tilbage, kan bruge den til det, som han oprindeligt havde tænkt sig? Det er sikkert nok nødvendigt, at saadanne Forandringer foretages, men jeg vilde mene, at det i saa Tilfælde vilde være rigtigere, at Krigsmagten eller det civile Luftværn fik Ordre til at købe saadanne Køretøjer, i Stedet for at de paagældende skal tage dem igen.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det, naar der er Tale